

פסקין דין נגד צדיקים

פסקין דין נגד צדיקים

א. על משה רבינו אמרו שהוא פרוייב בערויות עד כדי כך שמרוב הדברים משה רבינו יצא חוץ למבחן¹.

ב. על גודלי הצדיקים במשפט הזרות דבריו והטלילו דבריהם הביא גורעים והכי חמורים².

ג. אמרו על משה רבינו שהוא אין שפוי, והוא מתחפש לעשות רע עם ישראל³.

ד. אמרו על משה רבינו שהוא שמן על חשבון עם ישראל⁴.

¹ במשפט סנהדרין (דף ק"י): וישמע משה ויפול על פניו, מה שמועה טמע, שחשדוהו מאשת איש, שנאמר וכי נא למשה וגוי, אמר ר' שמואל מלמד שכל אחד קינא לאשתו ממשה, שנאמר ומה לך את האוהל ונטה לו מחוץ למבחן, פרש רשי יצא לחוץ שלא יחשדוהו עוד, וشكර ענו בו, שהרי מרוב קדושתו פרש אפילו מאשתו.

² לקוטי הלוות (הלכות קrhoה וכותבת קעקע הלכה ג', י"א): על משה רבינו עליו השלום היה מחלוקת גדול כמו שנאמר "זהבתו אחרי משה", ודרשו רבותינו זכרונם לברכה מלמד שחשדוהו באשת איש, וכל אחד קינא לאשתו ממשה. וכן על ישעיה, ירמיה ושאר נביאים, ועל שאר צדיקים היה תמיד מחלוקת גדול בכל דור ודור.

לקוטי הלוות (הלכות סימני בהמה טהורת הלכה ד' אות ל'): עליו מתגברת הסטרא אחרא והשkar ביוטר ועל יותר מעלה כל הצדיקים, ומחייב ובזדה עליו שקרים שלא עליו על לבו. וכן שמצינו בכמה דורות, שדיקה על הצדיק המה בזרא הנadol במעלה ביוטר אמרו עליו שקרים וקזבים ועלילות שלא עליו על דעתו.

וכראשון היה אברם אמרו שהוא מין כמו שmobא במדרש. וכן משה רבינו שחשדוהו באשת איש וכל אחד קינא לאשתו ממשה כמו שפרקיו רבותינו זכרונם לברכה, וכן ירמיהו חשדוהו באשת איש. וכן פיו יצא בזה על גודלי הצדיקים דוקא ייחידי הדורות אמרו דברים כאלה.

³ רשי פירוש דברים על הפסוק "טרחכם משאכם וריבכם": מהו אפיקורסם. הקדים משה לנצח, אמרו מה ראה בן עמרם לנצח? טמא אינו שפוי בתוך ביתו. אחר לנצח, אמרו מה ראה בן עמרם שלא לנצח? מה אתם סבורים יושב ויוציא עליהם עצות רעות וחושב עליהם מחלוקת.

⁴ רשי במשפט קדושים (דף לג עמוד ב' למיטה) מביא שאמרו חז"ל שבמי ישראל הבינו אחרי משה כשהוא היל לאهل שלו חוץ למבחן (בפרשת כי תשא), עמוני והסתפל על משה ואמרו – ראו כמה עבאים שוקיו, כמה צווארו שמן, הכל ממש לנו.

פסקין דין נגד צדיקים

ה. רוב עם ישראל היו נגד משה, ורק קצת אנשים פשוטים פשוטים היו עם משה ר宾ינו⁵.

ו. לא רק דבריהם סתם רע, אלא אף היו באים עדי שקר לבית דין והודיעו עליהם הרבה עדויות שקר של דבריהם רעים⁶.

ז. בכלל הור היו מטעים בתי דין גודלים על ידי עדויות שקר, ועל סמך עדויות שקר פסקו גודלים ובתי דין חרים וחרקאות על צדיקים⁷.

---

⁵ דברי יואל מסאטמער (פרשת קרח דף ט'ו): אָדוֹנִי אָבִי זְקִנֵּי הַיּוֹטֵב לְבָזָה"ה שֶׁשְׁמַחַת מִזְקָנוֹ הַיּוֹשֵׁב זְהָה"ה שֶׁאָמַר לוֹ שֶׁהוּא נִתְגָּלֶל בְּעוֹלָם הַזֶּה פָּעָם הַג', וּבְגָלֻל הַרְאֲשָׁׂוֹן הַהָּיָה בְּדָוֶר הַמְּדָבָר, וְאָמַר שֶׁכֶּל רָאשֵׁי סְנָהָרָאֹת עַמְּדוּ בְּשִׁיטָתוֹ שֶׁל קָרֵח, וְרַק הַמְּמֻנוֹן עִם הָיוּם מִשְׁהָה רַבִּינָה.

וּשְׁאַל אָוֹתוֹ הַיּוֹטֵב לְבָבָאֵיזָה צַדְעַמְדָה הוּא ז"ל, וְהַשִּׁיבָה, שֶׁהוּא עַמְדָה בְּפָנָיו עַצְמוֹ לֹא עִם מִשְׁהָה וְלֹא עִם קָרֵח. שֶׁאַל כֵּן הַיּוֹטֵב לְבָבָאֵיזָה צַדְעַמְדָה קָרֵח מִשְׁהָה רַבִּינָה? הַשִּׁיבָה, שֶׁאָתָה לֹא הִפְרַתָּת אֶת קָרֵח, וְאַילוּ הִיָּתָה מִפְרָתָה אֶת קָרֵח?

⁶ קָבְלוּ עַל מוֹהָרִין מִבְּרָסֵלֶב בְּבֵית דין שְׁמוֹנָה עַשְׂרָה גְּבִוָּת עֲדוֹת שֶׁל מִעְשִׁים רַעִים. (כוכבי אור הוצאה משך הנחל, דף שנ"ב)

על רבנן הגדול מקרלון העידו עדים בבית דין שעבר עבירה חמורה של אשת איש (ספר מאורי אש עמוד צ"ז). וספרו עלייו מתנגדיו שראו מתנגד בוגן העיר ימד עם פרוץ. (שם דף שמ"א)

על המאור עיניים מיטשנוביל תלמידו של הבעל שם טוב הקדוש העידו בגביה עדות לפני גודלים באותו דור, שהוא חוטא עם נשים גוויות. (בן לאשרי למוחרי הוברמן ז"ל).

⁷ ש"ת מהרץ"ם (חלק ז' סימן מ"ח): בדבר מה ששאל אם יש חשש על הש"ב הנוסעים לצדייק הדור וכו', מלה האיסור של הגה"צ אבד"ק וכו' ז"ל ושאר גודלים שניצטרכו עמו.

הגה ידע יזדי כי בעת שהה הרעש, הייתה או אב"ד דקהילת פאטאך והייתי מן המסתופפים באצל מרכז הגה"ק מזידיטשוב ז"ע, וידעתי את כל הנעשה, וכן כי הייתה או סמוך לטשארטקוב נתברר לפני בבירור גמור של הגביה עדות שנשלחו אחר הצדייקים הקדושים ה"ל היה רק מצד ההולכים אחורי דעתות זרות מינות ואפיקורסיה וכל תאונות הזמן והכל שקרים וכזבים, וכן לא עלה בלביו שום צד חשש.

והגמ' שהה או בידי להיות נזהר משחיתת ש"ב הלו כי היה לי גם ש"ב אחר, בכל זאת אכלתי ואוכל עוד, וכו', וכן הגמ' אשר עמדתי מרחוק מאד, ולא נתערבתי לשום צד, אבל האמת היה טמון בלביו והאמת עד לעצמו. ומה ששאל איך יתכן שנזדקפן טעות לפני הגה"צ ה"ל בדף גודל זהה? כבר היה כן לעולמים בחלוקת הגאון ר' יונתן ור' עמדין, וכחנה וכחנה.

פסקין דין נגד צדיקים

ת. על הרמ"ל ספרו כל רע ובתבו חרם בבתי דין, ובתבו עליו שבל ספריו נשרפים עם שמות הקודש שביהם כמו ספרי מינים. ובתבו עליו שאם היה בזמן שנדרין היה נדון במקושש ומגזר.⁸

ט. על בעל התניא העידו עדויות שקר שהוא ותלמידיו מליעגים על דברי חז"ל ולא שומרים את התורה, ועשו עליו חרם על ספר עדויות שקר בלי שהדין חקרו ובדקו בעצם את הדברים אם זה נכון.⁹

ו. על מוחר"ז מבירסלב אמרו שהוא שבתאי וממשיך של בת ש"ע מישח השקר.¹⁰

יא. על מוחר"ז מבירסלב אמרו שלא יתכן אלא אחד מהשתים, או שהוא צדיק מאד מייחד, או שהוא רשע גדול מאד.¹¹

דברי שלום מסתראפקוב (נכד הדרבי חיים מצאנז, פרשת דברים): אפילו קשייש איזה מחלוקת בין איזה צדיקים ושומעים שאחד אומר על חבירו דברים נגדו, ידוע שהוא מחתמת בעלי לשון הרע אשר היוצר הרע רוצה להפריע לצדיקים ומתלמידיהם מעסיק מצותם ותורתם, על פיו הוא מעמיד הולכי רכילות שקרים שונים.

ש"ת תולדות יעקב סימן לג (נכד ר' אברהם אחוי הגרא): כל הדברים השקרים וכו' יתלו באילן גدول וכו' עדי שקר העידו בפניו הגרא זל. ואם יאמר האומר איך יוכל להיות אשר על פי העדים ודבריהם הבודדים וכו' יקרה זאת. וכי לא מציינו אשר קרה לראשונה לרשותם אשר על פי עדות שקר דנו דיןיהם ונגמר דיןיהם למיתה בגון בנו של שמעון בון שטח שנחרג על פי בית דין מפני עדות שקר שהעידו בפנייהם.

8 אגרות רמח"ל הוצאה מכון רמח"ל, עמוד שם"ד, שם"ה, שם"ו, שנ"א, שם"ב, שם"ג, שם"ח, לת"ו.

9 אגרות בעל התניא (אגרת ח): להרחקנו מעלה גבול ישראל בהרתקות שונות אשר יצאו מפה מקצת חכמי וכו' לדון בדייני נפשות עם רב מישרל וכו' מה שהוא שקר גלי ומפרנס לכל יוזענו ומיכירנו וכו'. ואין מקבלין עדות שלא בפניו וכו', ואיך לא חסוו ולא חמלו שלא להחיתות עם רב מישרל וטרפו נפשם באפס לידי לחיהם ולגמור דין שלא בפנייהם לבתי שmouse מהם שום טענה ומענה ופתחון פה והתנצלות וכו'. ואם עבר עליהם רוח קנאה לקנאות לה' ולתוורתו ולגדור פרצות בישראל, היה להם למחול על כבודם הרמה ולעבור בעצם ובכבודם משער במחנה ולעין בעינא פקיעה על כל דרכינו, העת להם לשפט בבתייהם ספונים וכמתלהם היורה זיקים וחיצים חז שחויט לשונם תملך הארץ ומלאה דם מפה לפה וישלחו ידם איש באחיו ואיש ברעיה, זאת שימת שלום על ישראל? שומו שמים על זאת.

10 כתוב בעל ה'תורה תמייה' בספרו מקור ברוך (חלק ג' עמוד תרכ"ו) שהמתנגדים על רבינו מבירסלב חשו אותו שהוא מכת הש"ץ ושאר משליחי השקר שהיה בדורות קודמים.

פסקין דין נגד צדיקים

יב. כתבת מורה"ן מברסלב שישי דבר בזה שעדיין מיוחד במבנה עיטה שידברו עליו וכיידיו עליו רע שמעולם לא היה, כדי שעל ידי שמאזים אותו ושופכים את דמו הוא מציל את עם ישראל מהריגות וגזרות קשות.¹².

יג. על כל צדיק יש קושיות ורינוגים קשים.¹³.

יד. את רבינו זושא מאנפולי היה מבנים פעם "משוגע", ורק בהמשך הזמן נודע כבודו ומעלהו.¹⁴.

---

¹¹ חי מורה"ן (סימן ר"ב): כמה פעמים חזר בעצמו דברי העולם שאומרים עליו שאין כאן ממצע, רק או שהוא חס ושלום כמו שהמתנגדים בודים עליו וכו' הדברים על צדיק עתק רחמנא לאלו וכו', או אם הוא להפק שהוא צדיק אמתי, אז הוא חדוש נפל ואנו נראה ונשגב שאי אפשר לשער בכך אונשי כלל. כי אף קיו רגילים לר' העולם לומר עליו זכרונו לברכה. והוא זכרונו לברכה חזר בעצמו דבריהם אלו כמה פעמים ורמז לנו שהאמת הוא כן שאין כאן ממצע. והבוחר יבחר לו האמת כי האמת הוא אחד.

¹² לקוטי מורה"ן (סימן ר"ס): לעיתים צריכים אל ההיעדר הרבה נפשות מאי חס ושלום, על כן בא הרים חס ושלום.

וכן על ידי אבדת השם וכו', יש אחד שאין חפש בזה וכו', אבל יש אחד שעשו זה ברצונו ובדעתו, שמוסר את נפשו על קדוש השם, דהיינו המפרנס שלו, שהוא בחינת שם שהוא בחינת נפש, ומחתמת זה אף על פי שהוא מפרנס, אף על פי כן אינו מפרנס כלל, כי אדרבא הוא להפק, כי הכל דוברים עליו, ובודים עליו כזבים שלא על דעתו, ויש לו שפיכות דמים ממש מזה.

ועולה זה במבנה, כי הוא בחינת מסירת נפש ממש, כי השם הוא הנפש, וגם יש לו שפיכות דמים מזה, והוא מציל את יש ראל בזה ממה שחייב ראו לבוא עליהם חס ושלום בשבייל ההיעדר בנויל, ועל ידי מסירת שמו שהוא נפשו, הוא מציל אותם.

¹³ תורה אבות (סלוגים, דף רמ"א אות מ') אמר הר"ם מקוברין ז"ל: על כל צדיק יש קושיות ורינוגים, בדרך שמצינו אצל תמר שהוציאו לעז כי הראה לזנוגים.

זכותא דרבנן (פרק תזריע): ספר הרב הקדוש רבי אברהם מפוריסוב כי הרבה הקדושים הרבי מגראדזיסק ורבי אלימלך זצלה"ה אמר לו כי העולם מרגענים עליו על אשר נתן רשות לבנט אליו נשים עם בקשותיהם. ורנוון הזה היה גם כן על זקנו המגיד הקדוש מקאנז'גיא, ומהגיד ז"ל אמר כי רנוון בזה היה גם כן על דוד המלך אשר אמר ואני כדי מלכחות בדם וכו'.

¹⁴ שיח שרפוי קודש (חלק א' סימן תרכ"ד): אמר מורה"ת היום בשמזוכרים את הרבי רבינו זושא מאנפולי ז"ל מזכירים אותו בשם הרבי רבינו זושא, אולי פעם היו מבנים אותו המלמד המשוגע. שבל היראים והכשרים הרי הם ממשוגעים בענייני החיים. ובמו שאמרו חז"ל על הפסוק "וسر מרע משטולל".